

I. DISPOSICIONS GENERALS

MINISTERI DE LA PRESIDÈNCIA

- 18548** *Reial decret 1804/2008, de 3 de novembre, pel qual es desplega la Llei 36/2006, de 29 de novembre, de mesures per a la prevenció del frau fiscal, es modifica el Reglament per a l'aplicació del règim fiscal de les entitats sense finalitats lucratives i dels incentius fiscals al mecenatge, aprovat pel Reial decret 1270/2003, i es modifiquen i s'aproven altres normes tributàries.*

I

El present Reial decret té per objecte el desplegament reglamentari de la Llei 36/2006, de 29 de novembre, de mesures per a la prevenció del frau fiscal, així com la modificació d'altres normes tributàries.

En el desplegament de la Llei 36/2006 assenyalat, aquest Reial decret introdueix diverses modificacions en el Reglament de l'organització i règim del notariat, aprovat pel Decret de 2 de juny de 1944; en el Reglament de l'impost sobre la renda de no residents, aprovat pel Reial decret 1776/2004, de 30 de juliol; en el Reglament general del règim sancionador tributari, aprovat pel Reial decret 2063/2004, de 15 d'octubre; en el Reglament de l'impost sobre la renda de les persones físiques, aprovat pel Reial decret 439/2007, de 30 de març; i finalment, en el Reglament general de les actuacions i els procediments de gestió i inspecció tributària i de desplegament de les normes comunes dels procediments d'aplicació dels tributs, aprovat pel Reial decret 1065/2007, de 27 de juliol. D'altra banda, les seves disposicions addicionals aproven diverses normes amb l'objectiu de regular determinats aspectes del concepte de nul·la tributació i d'efectiu intercanvi d'informació tributària, així com la declaració informativa a càrrec de les companyies subministradores d'energia elèctrica en relació amb la referència cadastral dels immobles.

D'altra banda, al marge del desplegament del contingut de la Llei 36/2006, les disposicions finals modifiquen el Reglament per a l'aplicació del règim fiscal de les entitats sense finalitats lucratives i dels incentius fiscals al mecenatge, aprovat pel Reial decret 1270/2003, de 10 d'octubre, i el Reglament de l'impost sobre la renda de les persones físiques en matèria de dietes i integració de la renda de l'estalvi.

Aquest Reial decret s'estructura en cinc articles, tres disposicions addicionals, una disposició transitòria i cinc disposicions finals.

II

L'article 1 del Reial decret que ara s'aprova modifica el Reglament de l'organització i règim del notariat, a fi i efecte de desplegar els articles 23 i 24 de la Llei de 28 de maig de 1862, del notariat, en relació amb l'obligació de fer constar en determinades escriptures relatives a immobles el número d'identificació fiscal dels compareixents i els mitjans de pagament utilitzats. De conformitat amb això, s'estableix que aquestes dades han de formar part del contingut dels índexs notariais. Així mateix, entre les funcions del Consell General del Notariat s'inclou el deure de col·laborar amb l'Administració tributària en els termes que assenjala l'apartat 3 de l'article 17 de la Llei del notariat.

Els articles 2 i 4 modifiquen respectivament el Reglament de l'impost sobre la renda de no residents i el Reglament de l'impost sobre la renda de les persones físiques, amb la finalitat d'aclarir que la base de la retenció o ingrés a compte quan l'obligació de retenir o ingressar a compte tingui l'origen en l'ajust secundari a què es refereix l'article 16.8 del text refós de la Llei de l'impost sobre societats, aprovat pel Reial decret legislatiu 4/2004, de 5 de març, està constituïda per la diferència entre el valor convingut i el valor de mercat.

L'article 3 fa una nova redacció dels apartats 3 i 4 de l'article 32 del Reglament general del règim sancionador tributari amb el propòsit d'ajustar-lo a la modificació de l'article 180

de la Llei 58/2033, de 17 de desembre, general tributària, realitzada per la Llei 36/2006, que va eliminar el tràmit d'audiència prèvia a l'interessat abans de remetre l'expedient al Ministeri Fiscal per possible delictes contra la hisenda pública. Així mateix s'incorpora a la previsió reglamentària el tràmit d'informe del servei jurídic que correspongui, amb caràcter previ a la remissió de l'expedient a delictes fiscals.

L'article 5 modifica l'article 147 del Reglament general de les actuacions i els procediments de gestió i inspecció tributària i de desplegament de les normes comunes dels procediments d'aplicació dels tributs, amb la finalitat de determinar les circumstàncies que faculden l'Administració tributària per a la revocació del número d'identificació fiscal, i complementar d'aquesta forma el que disposa l'apartat 4 de la disposició addicional sisena de la Llei general tributària, en la redacció que en fa la Llei 36/2006.

Les disposicions addicionals primera i segona despleguen, respectivament, determinats elements de les definicions de nul·la tributació i efectiu intercanvi d'informació tributària que regula la disposició addicional primera de la Llei 36/2006. En particular, s'especifiquen quines són les cotitzacions a la Seguretat Social considerades com un impost idèntic o anàleg a l'impost sobre la renda de les persones físiques a l'efecte de determinar l'existència de nul·la tributació en un país o territori, i es determinen les limitacions en l'intercanvi d'informació tributària amb altres països o territoris que originen que aquest intercanvi d'informació no es consideri efectiu.

La disposició addicional tercera estableix l'obligació periòdica de les companyies prestadores dels subministraments d'energia elèctrica de proporcionar informació a l'Administració tributària relativa a les dades identificatives del contractant i la referència cadastral de l'immoble i la seva localització, tenint en compte l'obligació que estableix el text refós de la Llei del cadastre immobiliari aprovat pel Reial decret legislatiu 1/2004, de 5 de març, de comunicar a aquestes companyies les dades esmentades per part dels qui contractin aquests subministraments.

III

Independentment del desplegament reglamentari de la Llei 36/2006, la disposició final segona modifica el Reglament per a l'aplicació del règim fiscal de les entitats sense finalitats lucratives i dels incentius fiscals al mecenatge, com a conseqüència de les modificacions que la Llei 35/2006 va introduir en la Llei 49/2002, de 23 de desembre, de règim fiscal de les entitats sense finalitats lucratives i dels incentius fiscals al mecenatge, que va eliminar les deduccions per inversions en compliment dels programes de suport als esdeveniments d'interès públic excepcional modificant la deducció per despeses de propaganda i publicitat d'aquests esdeveniments, per tal d'adequar-los a actuacions de mecenatge.

La disposició final tercera estableix dues modificacions del Reglament de l'impost sobre la renda de les persones físiques. En primer lloc, atenent les circumstàncies específiques que concorren en els conductors de vehicles dedicats al transport de mercaderies per carretera, s'estableix una regla especial en matèria d'assignacions per a despeses normals d'estada en virtut de la qual no cal justificar, quant a l'import, les despeses d'estada que no excedeixin determinats imports. En segon terme s'introdueix una nova disposició addicional segons la qual, als efectes de la integració de la renda de l'estalvi, s'entén que no procedeixen d'entitats vinculades amb el contribuïent els interessos o altres rendiments del capital mobiliari satisfets per entitats de crèdit quan no difereixin dels que haurien percebut col·lectius similars de persones no vinculades.

Finalment, la disposició final quarta d'aquest Reial decret habilita el ministre d'Economia i Hisenda per establir les condicions i els requisits per a l'acceptació d'altres garanties diferents de l'aval o certificat d'assegurança de crèdit de caució en els ajornaments o fraccionaments del pagament de deutes tributaris.

En virtut d'això, a proposta del ministre d'Economia i Hisenda i del ministre de Justícia, d'acord amb el Consell d'Estat i amb la deliberació prèvia del Consell de Ministres en la reunió del dia 31 d'octubre de 2008,

DISPOSO:

Article 1. *Modificació del Reglament de l'organització i règim del notariat, aprovat pel Decret de 2 de juny de 1944.*

S'introdueixen les modificacions següents en el Reglament de l'organització i règim del notariat, aprovat pel Decret de 2 de juny de 1944:

U. Es modifica el número 5è de l'article 156, que queda redactat de la manera següent:

«5è La indicació dels documents d'identificació dels compareixents, exceptuant el que disposa l'article 163. Igualment s'ha de fer constar el número d'identificació fiscal quan ho disposi la normativa tributària.

En particular s'han d'indicar els números d'identificació fiscal dels compareixents i els de les persones o entitats en representació de les quals actuïn, a les escriptures públiques relatives a actes o contractes pels quals s'adquireixin, es declari, es constitueixin, es transmetin, es gravin, es modifiquin o s'extingeixin el domini i els altres drets reals sobre béns immobles, o en qualssevol altres amb transcendència tributària. Quan els compareixents es neguin a acreditar algun dels números d'identificació fiscal o manifestin que no poden efectuar l'acreditació, el notari ha de fer constar a l'escriptura aquesta circumstància i els ha d'advertir verbalment del que disposa l'apartat 2 de l'article 254 de la Llei hipotecària, de 8 de febrer de 1946, quan sigui aplicable, deixant constància, així mateix, de l'advertència.»

Dos. Es modifica l'article 177, que queda redactat de la manera següent:

«Article 177.

El preu o valor dels drets s'ha de determinar en efectiu, d'acord amb el sistema monetari oficial d'Espanya, i les quantitats també es poden expressar en moneda o valors estrangers, però reduint-los simultàniament a moneda espanyola. De la mateixa manera, els valors públics o industrials s'han d'estimar en efectiu metàl·lic, d'acord amb els tipus oficials o contractuals.

A les escriptures públiques relatives a actes o contractes pels quals es declari, es constitueixin, es transmetin, es gravin, es modifiquin o s'extingeixin a títol oneros el domini i els altres drets reals sobre béns immobles, s'han d'identificar, quan la contraprestació consisteixi, en tot o en part, en diners o signe que els representi, els mitjans de pagament utilitzats per les parts, en els termes que preveu l'article 24 de la Llei del notariat, d'acord amb les regles següents:

1a Els compareixents han d'expressar els imports satisfets en metàl·lic i ha de quedar constància a l'escriptura de les manifestacions esmentades.

2a El notari ha d'incorporar testimoni dels xecs i altres instruments de gir que es lliurin en el moment d'atorgar l'escriptura. Així mateix, els compareixents han de manifestar les dades a què es refereix l'article 24 de la Llei del notariat, corresponents als xecs i altres instruments de gir que hagin estat lliurats amb anterioritat al moment de l'atorgament, expressant a més la seva numeració i el codi del compte de càrrec. En cas de xecs bancaris o altres instruments de gir lliurats per una entitat de crèdit, lliurats amb anterioritat o en el moment de l'atorgament de l'escriptura, el compareixent que efectuï el pagament ha de manifestar el codi del compte amb càrrec al qual es van aportar els fons per al lliurament o, si s'escau, la circumstància que es van lliurar contra el lliurament de l'import en metàl·lic. De totes aquestes manifestacions n'ha de quedar constància a l'escriptura.

3a En cas de pagament per transferència o domiciliació, els compareixents han de manifestar les dades corresponents als codis dels comptes de càrrec i abonament i ha de quedar constància a l'escriptura de les manifestacions esmentades.

En cas que els compareixents es neguin a aportar alguna de les dades o documents damunt dits, el notari ha de fer constar a l'escriptura aquesta circumstància i els ha d'advertir verbalment del que disposa l'apartat 3 de l'article 254 de la Llei hipotecària, de 8 de febrer de 1946, deixant constància, així mateix, de l'advertència.

Igualment, el notari ha d'incorporar a les escriptures la declaració prèvia del moviment dels mitjans de pagament aportada pels compareixents quan escaigui presentar-la en els termes que preveu la normativa de prevenció del blanqueig de capitals. Si l'obligat a fer-ho no aporta la declaració, el notari ha de fer constar aquesta circumstància a l'escriptura i ho ha de comunicar a l'òrgan corresponent del Consell General del Notariat.»

Tres. Es modifica l'article 285, que queda redactat de la manera següent:

«Article 285.

El Ministeri de Justícia determina el contingut bàsic dels índexs amb independència del seu suport i pot delegar en el Consell General del Notariat el desplegament d'aquest contingut, així com la incorporació de noves dades que s'hagin d'expressar respecte de cada instrument.

En qualsevol cas, s'han d'expressar als índexs, respecte de cada instrument, el número d'ordre, el lloc de l'atorgament, la data, el nom i cognoms o denominació social de tots els atorgants o requeridors i dels testimonis quan n'hi hagi i el domicili d'aquells; l'objecte i la quantia del document i el nombre de folis que comprèn i, si s'escau, el nom del notari autoritzant que actuï per substitució del titular del protocol. També s'hi han d'expressar les dades relatives a la subjecció del document al torn de repartiment, si s'escau, i a les aportacions corporatives. Així mateix, s'han d'expressar als índexs els números d'identificació fiscal i la descripció dels mitjans de pagament, quan hagin de constar a les escriptures d'acord amb el que disposa la Llei del notariat o, si s'escau, l'incompliment de l'obligació de comunicar el número d'identificació fiscal al notari o la negativa a identificar els mitjans de pagament o a aportar la declaració prèvia del moviment dels mitjans de pagament quan aquesta sigui preceptiva de conformitat amb la normativa de prevenció del blanqueig de capitals. Igualment, s'ha d'expressar als índexs la referència cadastral dels immobles, quan aquesta hagi de constar a les escriptures o, si s'escau, l'incompliment de l'obligació d'aportar-la.

En la formalització de l'índex anual en suport paper, els notaris s'han d'ajustar al model que determini el Consell General del Notariat. Respecte dels índexs informatitzats, també competeix al Consell General del Notariat determinar les característiques tècniques d'elaboració, remissió i conservació.

En tota aquesta matèria s'ha d'observar el que disposa la legislació especial en matèria de protecció de dades.»

Quatre. S'afegeix un nova lletra E) a l'article 344, alhora que la lletra E) actual passa a ser la lletra F). La nova lletra E) queda redactada en els termes següents:

«E) Col·laborar amb les administracions tributàries d'acord amb el que disposa l'article 17.3 de la Llei del notariat i amb les autoritats responsables de la prevenció del blanqueig de capitals en els termes que estableix la Llei 19/1993, de 28 de desembre, sobre determinades mesures de prevenció del blanqueig de capitals.»

Cinc. Es modifica l'article 346, que queda redactat de la manera següent:

«Article 346.

El règim disciplinari dels notaris es regeix pel que estableix l'article 43.Dos de la Llei 14/2000, de 29 de desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'ordre social, i pel que preveu el present Reglament. Supletòriament, a falta de normes especials, s'aplica el que disposen les normes reguladores del règim disciplinari

dels funcionaris civils de l'Estat, excepte pel que fa a la tipificació de les infraccions.

La Direcció General dels Registres i del Notariat pot acordar les visites d'inspecció que estimi necessàries en relació amb l'actuació dels col·legis notarians.

La regulació del règim disciplinari dels notaris que preveu aquest Reglament s'ha d'entendre sense perjudici del que disposen els articles 186.3 i 211.5.a) de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, i les seves normes de desplegament.»

Article 2. *Modificació del Reglament de l'impost sobre la renda de no residents, aprovat pel Reial decret 1776/2004, de 30 de juliol.*

S'afegeix un nou apartat 5 a l'article 13 del Reglament de l'impost sobre la renda de no residents, aprovat pel Reial decret 1776/2004, de 30 de juliol, que queda redactat de la manera següent:

«5. Quan l'obligació de retenir o ingressar a compte té l'origen en l'ajust secundari derivat del que preveu l'article 16.8 del text refós de la Llei de l'impost sobre societats, aprovat pel Reial decret legislatiu 4/2004, de 5 de març, constitueix la base d'aquesta la diferència entre el valor convingut i el valor de mercat.»

Article 3. *Modificació del Reglament general del règim sancionador tributari aprovat pel Reial decret 2063/2004, de 15 d'octubre.*

Es modifiquen els apartats 3 i 4 de l'article 32 del Reglament general del règim sancionador tributari, aprovat pel Reial decret 2063/2004, de 15 d'octubre, que queden redactats de la manera següent:

«3. A la vista de la documentació rebuda i dels informes que hagi considerat oportú sol·licitar, el cap de l'òrgan administratiu competent, si aprecia l'existència d'un possible delictes, ha de remetre l'expedient al delegat especial o central o al director del departament corresponent, segons de qui depengui l'òrgan actuant.

El cap de l'òrgan administratiu competent pot ordenar completar l'expedient amb caràcter previ al fet de decidir sobre la seva remissió o no al delegat o al director del departament corresponent.

Si el cap de l'òrgan administratiu competent no aprecia l'existència d'un possible delictes, ha de retornar l'expedient a l'òrgan que l'hi hagi remès o a un altre de diferent perquè l'ultimi en via administrativa.

4. Una vegada rebuda la documentació, el delegat o el director de departament competent ha d'acordar, amb l'informe previ de l'òrgan amb funcions d'assessorament jurídic, la remissió de l'expedient a la jurisdicció competent o al Ministeri Fiscal, o la seva devolució, segons aprecii o no la possible existència de delictes.»

Article 4. *Modificació del Reglament de l'impost sobre la renda de les persones físiques, aprovat pel Reial decret 439/2007, de 30 de març.*

S'introdueixen les modificacions següents en el Reglament de l'impost sobre la renda de les persones físiques, aprovat pel Reial decret 439/2007, de 30 de març:

U. S'afegeix un nou apartat 6 a l'article 93, que queda redactat de la manera següent:

«6. Quan l'obligació de retenir té l'origen en l'ajust secundari derivat del que preveu l'article 16.8 del text refós de la Llei de l'impost sobre societats, aprovat pel Reial decret legislatiu 4/2004, de 5 de març, constitueix la base de retenció la diferència entre el valor convingut i el valor de mercat.»

Dos. Es modifica l'article 103, que queda redactat de la manera següent:

«1. La quantia de l'ingrés a compte que correspongui realitzar per les retribucions satisfetes en espècie s'ha de calcular aplicant el percentatge que preveu la secció 2a del capítol II anterior al resultat d'incrementar en un 20 per cent el valor d'adquisició o el cost per al pagador.

2. Quan l'obligació d'ingressar a compte té l'origen en l'ajust secundari derivat del que preveu l'article 16.8 del text refós de la Llei de l'impost sobre societats, aprovat pel Reial decret legislatiu 4/2004, de 5 de març, constitueix la base de l'ingrés a compte la diferència entre el valor convingut i el valor de mercat.»

Article 5. *Modificació del Reglament general de les actuacions i els procediments de gestió i inspecció tributària i de desplegament de les normes comunes dels procediments d'aplicació dels tributs, aprovat pel Reial decret 1065/2007, de 27 de juliol.*

Es modifica l'article 147 del Reglament general de les actuacions i els procediments de gestió i inspecció tributària i de desplegament de les normes comunes dels procediments d'aplicació dels tributs, aprovat pel Reial decret 1065/2007, de 27 de juliol, que queda redactat de la manera següent:

«Article 147. *Revocació del número d'identificació fiscal.*

1. L'Administració tributària pot revocar el número d'identificació fiscal assignat quan, en el curs de les actuacions de comprovació realitzades de conformitat amb el que disposa l'article 144.1 i 2 d'aquest Reglament o les altres actuacions i procediments de comprovació o investigació, s'acrediti alguna de les circumstàncies següents:

- a) Les que preveu l'article 146.1 b), c) o d) d'aquest Reglament.
- b) Que mitjançant les declaracions a què fan referència els articles 9 i 10 d'aquest Reglament s'hagi comunicat a l'Administració tributària el desenvolupament d'activitats econòmiques inexistents.
- c) Que la societat hagi estat constituïda per un o diversos fundadors sense que en el termini de tres mesos des de la sol·licitud del número d'identificació fiscal s'iniciï l'activitat econòmica ni tampoc els actes que, d'ordinari, són preparatoris per a l'exercici efectiu d'aquesta activitat, llevat que s'acrediti de manera suficient la impossibilitat de realitzar els dits actes en el termini esmentat.
- d) Que es constati que un mateix capital ha servit per constituir una pluralitat de societats, de manera que, de la consideració global de totes aquestes, es dedueixi que no s'ha produït el desemborsament mínim que exigeix la normativa aplicable.
- e) Que es comuniqui el desenvolupament d'activitats econòmiques, de la gestió administrativa o de la direcció dels negocis, en un domicili aparent o fals, sense que es justifiqui la realització de les activitats o actuacions esmentades en un altre domicili diferent.

2. L'acord de revocació requereix l'audiència prèvia a l'obligat tributari per un termini de 10 dies, comptats a partir de l'endemà de la notificació de l'obertura del termini, llevat que s'inclouï l'acord de revocació en la proposta de resolució a què es refereix l'article 145.3 d'aquest Reglament.

3. La revocació s'ha de publicar en el «Butlletí Oficial de l'Estat» i s'ha de notificar a l'obligat tributari.

La publicació s'ha de fer en les mateixes dates que les que preveu l'article 112.1 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, per a les notificacions per compareixença.

4. La publicació de la revocació del número d'identificació fiscal en el «Butlletí Oficial de l'Estat» produeix els efectes que preveu l'apartat 4 de la disposició addicional sisena de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària.

5. La revocació del número d'identificació fiscal determina que no s'emeti el certificat d'estar al corrent de les obligacions tributàries que regula l'article 74 d'aquest Reglament.

6. Escau la denegació del número d'identificació fiscal quan abans de ser assignat es doni alguna de les circumstàncies que habilitarien per acordar-ne la revocació.

7. La revocació del número d'identificació fiscal determina la baixa dels registres d'operadors intracomunitaris i d'exportadors i altres operadors econòmics.

8. L'Administració tributària pot rehabilitar el número d'identificació fiscal mitjançant acord, que està subjecte als mateixos requisits de publicitat que estableix per a la revocació l'apartat 3 d'aquest article.

Les sol·licituds de rehabilitació del número d'identificació fiscal només es tramiten si s'aporta la documentació que acrediti canvis en la titularitat del capital de la societat, amb identificació de les persones que han passat a tenir el control de la societat, així com documentació que acrediti quina és l'activitat econòmica que ha de dur a terme la societat. Si manquen aquests requisits, les sol·licituds s'han d'arxivar sense cap més tràmit.

La falta de resolució expressa de la sol·licitud de rehabilitació d'un número d'identificació fiscal en el termini de tres mesos determina que s'entengui denegada.»

Disposició addicional primera. *Cotitzacions a la Seguretat Social considerades com un impost idèntic o anàleg a l'impost sobre la renda de les persones físiques.*

Als efectes del que disposa l'apartat 2 de la disposició addicional primera de la Llei 36/2006, de 29 de desembre, de mesures per a la prevenció del frau fiscal, tenen la consideració d'impost idèntic o anàleg a l'impost sobre la renda de les persones físiques les cotitzacions obligatòries efectivament satisfetes per la persona física a un sistema públic de previsió social que tinguin per objecte la cobertura de contingències anàlogues a les ateses per la Seguretat Social, sempre que al país o territori de què es tracti no s'apliqui un impost idèntic o anàleg a l'impost sobre la renda de les persones físiques.

Disposició addicional segona. *Limitacions en l'intercanvi d'informació tributària.*

1. Als efectes del que disposa l'apartat 3 de la disposició addicional primera de la Llei 36/2006, de 29 de novembre, de mesures per a la prevenció del frau fiscal, es pot considerar que hi ha limitacions en l'intercanvi d'informació tributària amb un país o territori quan, respecte al lliurament de la informació requerida conforme al que preveu el conveni per evitar la doble imposició internacional amb clàusula d'intercanvi d'informació o l'acord d'intercanvi d'informació en matèria tributària que sigui aplicable, es produeixi qualsevol dels supòsits següents:

a) Quan, transcorreguts sis mesos sense que s'hagi aportat la informació requerida i previ un segon requeriment d'informació respecte al mateix contribuent, no s'aporti la informació en el termini de tres mesos. A aquests efectes, els terminis expressats es computen a partir de l'endemà del dia que es tingui constància de la recepció dels requeriments d'informació pel país o territori en qüestió.

b) Quan, transcorreguts més de nou mesos des que es va formular el requeriment d'informació, el país o territori en qüestió no presti cap col·laboració en relació amb el requeriment o ni tan sols n'acusi recepció.

c) Quan un país o territori es negui a aportar la informació requerida i la negativa no estigui fonamentada en algun dels supòsits establerts a la disposició del conveni per evitar la doble imposició internacional amb clàusula d'intercanvi d'informació o a l'acord d'intercanvi d'informació en matèria tributària que regula la possibilitat de denegar un requeriment d'informació tributària.

d) Quan la informació que es proporioni a l'Administració tributària espanyola no permeti conèixer les dades que constitueixen l'objecte del requeriment d'informació tributària, bé perquè és diferent de la requerida o bé perquè és incompleta.

2. El director de l'Agència Estatal d'Administració Tributària pot determinar els països o territoris amb els quals, d'acord amb el que preveu aquesta disposició, es consideri que no hi ha efectiu intercanvi d'informació tributària a causa de les limitacions d'aquest.

Així mateix, el director de l'Agència Estatal d'Administració Tributària pot determinar que amb un país o territori torna a haver-hi efectiu intercanvi d'informació tributària perquè les limitacions d'aquest, a les quals fa referència el paràgraf anterior, han desaparegut.

En els dos casos, la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat» de la resolució corresponent determina l'eficàcia d'aquestes consideracions.

Disposició addicional tercera. *Obligacions informatives de les companyies subministradores d'energia elèctrica.*

Les companyies prestadores dels subministraments d'energia elèctrica han de presentar a l'Administració tributària una declaració anual que contingui, com a mínim, la informació següent:

- a) Nom i cognoms o raó social o denominació completa i número d'identificació fiscal dels contractants, i d'aquells a càrrec dels quals escaigui fer el cobrament de les factures corresponents, quan no coincideixin amb els contractants.
- b) Referència cadastral de l'immoble i la seva localització.
- c) Potència nominal contractada i consum anual en quilowatts.
- d) Ubicació del punt de subministrament.
- e) Data d'alta del subministrament.

El ministre d'Economia i Hisenda ha d'aprovar el model de declaració, el termini, el lloc i la forma de presentació del model, així com els supòsits i les condicions en què s'ha de complir l'obligació mitjançant un suport directament llegible per ordinador o per mitjans telemàtics.

Disposició transitòria única. *Modificacions en el Reglament per a l'aplicació del règim fiscal de les entitats sense finalitats lucratives i dels incentius fiscals al mecenatge.*

El que disposen els articles 8, 9 i 10 del Reglament per a l'aplicació del règim fiscal de les entitats sense finalitats lucratives i dels incentius fiscals al mecenatge, aprovat pel Reial decret 1270/2003, de 10 d'octubre, segons la redacció anterior a l'establerta per la disposició final primera del present Reial decret, és aplicable als esdeveniments que s'hagin regulat en normes legals aprovades abans de l'1 de gener de 2007.

Disposició final primera. *Títol competencial.*

El present Reial decret es dicta a l'empara del que disposa l'article 149.1.14a de la Constitució, que atribueix a l'Estat competència exclusiva en matèria d'hisenda general.

Disposició final segona. *Modificació del Reglament per a l'aplicació del règim fiscal de les entitats sense finalitats lucratives i dels incentius fiscals al mecenatge, aprovat pel Reial decret 1270/2003, de 10 d'octubre.*

S'introdueixen les modificacions següents en el Reglament per a l'aplicació del règim fiscal de les entitats sense finalitats lucratives i dels incentius fiscals al mecenatge, aprovat pel Reial decret 1270/2003, de 10 d'octubre:

U. Amb efectes per als períodes impositius que s'hagin iniciat a partir de l'1 de gener de 2007, es modifica l'article 8, que queda redactat de la manera següent:

«Article 8. *Requisits de les despeses, activitats o operacions amb dret a deducció o bonificació.*

1. Als efectes de l'aplicació dels incentius fiscals que preveu l'apartat primer de l'article 27.3 de la Llei 49/2002, es considera que les despeses de propaganda i publicitat de projecció plurianual compleixen els requisits que assenyala l'apartat

esmentat quan obtinguin la certificació acreditativa a què es refereix l'article 10 d'aquest Reglament i reuneixin les condicions següents:

a) Que consisteixin en:

1r La producció i edició de material gràfic o audiovisual de promoció o informació, consistent en fullets, cartells, guies, vídeos, suports audiovisuals o altres objectes, sempre que siguin de distribució gratuïta i serveixin de suport publicitari de l'esdeveniment.

2n La instal·lació o muntatge de pavellons específics, en fires nacionals i internacionals, en què es promoció turísticament l'esdeveniment.

3r La realització de campanyes de publicitat de l'esdeveniment, tant de caràcter nacional com internacional.

4t La cessió pels mitjans de comunicació d'espais gratuïts per a la inserció pel consorci o per l'òrgan administratiu corresponent d'anuncis dedicats a la promoció de l'esdeveniment.

b) Que serveixin directament per a la promoció de l'esdeveniment perquè el seu contingut afavoreix la divulgació de la seva celebració.

La base de la deducció és l'import total de la despesa realitzada quan el contingut del suport publicitari es refereix de manera essencial a la divulgació de la celebració de l'esdeveniment. En cas contrari, la base de la deducció és el 25 per cent de la despesa realitzada.

2. Als efectes de la bonificació en l'impost sobre activitats econòmiques que preveu l'apartat quart de l'article 27.3 de la Llei 49/2002, s'entén que les activitats de caràcter artístic, cultural, científic o esportiu que poden ser objecte de la bonificació són les compreses dins de la programació oficial de l'esdeveniment que determinin la necessitat de donar-se d'alta i tributar per l'epígraf o grup corresponent de les tarifes de l'impost, de manera addicional i amb independència de la tributació per l'impost sobre activitats econòmiques que correspongui fins en aquell moment a la persona o entitat sol·licitant del benefici fiscal.

3. Als efectes de la bonificació en els impostos i taxes locals que preveu l'apartat cinquè de l'article 27.3 de la Llei 49/2002, s'entén que l'operació respecte a la qual se sol·licita el benefici fiscal està relacionada exclusivament amb el desenvolupament del respectiu programa quan es refereixi únicament a actes de promoció i desenvolupament de la programació oficial de l'esdeveniment.

Entre els tributs a què es refereix l'apartat esmentat no s'hi entenen compresos l'impost sobre béns immobles, l'impost sobre vehicles de tracció mecànica i altres que no recaiguin sobre les operacions realitzades.»

Dos. Amb efectes per als períodes impositius que s'hagin iniciat a partir de l'1 de gener de 2007, es modifica l'article 9, que queda redactat de la manera següent:

«Article 9. Procediment per al reconeixement dels beneficis fiscals per l'Administració tributària.

1. El reconeixement previ del dret dels subjectes passius a l'aplicació de les deduccions previstes en l'impost sobre societats, en l'impost sobre la renda de les persones físiques i en l'impost sobre la renda de no residents l'efectua l'òrgan competent de l'Agència Estatal d'Administració Tributària, prèvia sol·licitud de l'interessat.

La sol·licitud s'ha de presentar almenys 45 dies naturals abans de l'inici del termini reglamentari de declaració liquidació corresponent al període impositiu en què hagi de produir efectes el benefici fiscal el reconeixement del qual se sol·licita. S'ha d'adjuntar a la sol·licitud la certificació expedida pel consorci o per l'òrgan administratiu corresponent que acrediti que les despeses amb dret a deducció a què es refereix la sol·licitud s'han realitzat en compliment dels seus plans i programes d'activitats.

El termini màxim en què s'ha de notificar la resolució expressa de l'òrgan competent en aquest procediment és de 30 dies naturals des de la data en què la sol·licitud hagi tingut entrada en el registre de l'òrgan competent esmentat. El còmput del termini s'ha de suspendre quan es requereixi a l'interessat que completi la documentació presentada, durant el temps que hi hagi entre la notificació del requeriment i la presentació de la documentació requerida.

Transcorregut el termini a què es refereix el paràgraf anterior sense que l'interessat hagi rebut cap notificació administrativa sobre la seva sol·licitud, s'ha d'entendre atorgat el reconeixement.

2. El reconeixement previ del dret dels subjectes passius de l'impost sobre activitats econòmiques a la bonificació que preveu el dit impost l'efectua, prèvia sol·licitud de l'interessat, l'ajuntament del municipi que correspongui o, si s'escau, l'entitat que tingui assumida la gestió tributària de l'impost, a través del procediment que preveu l'article 9 del Reial decret 243/1995, de 17 de febrer, pel qual es dicten normes per a la gestió de l'impost sobre activitats econòmiques i es regula la delegació de competències en matèria de gestió censal d'aquest impost.

A la sol·licitud del reconeixement previ s'hi ha d'adjuntar una certificació expedida pel consorci o per l'òrgan administratiu corresponent que acrediti que les activitats de caràcter artístic, cultural, científic o esportiu que hagin de tenir lloc durant la celebració de l'esdeveniment respectiu s'emmarquen en els seus plans i programes d'activitats.

3. Per a l'aplicació de les bonificacions previstes en altres impostos i taxes locals, els subjectes passius han de presentar una sol·licitud davant l'entitat que tingui assumida la gestió dels respectius tributs, a la qual han d'adjuntar la certificació acreditativa del compliment del requisit que exigeix l'apartat 3 de l'article 8 d'aquest Reglament, expedida pel consorci o l'òrgan administratiu corresponent.

4. El termini màxim en què s'ha de notificar la resolució expressa de l'òrgan competent en els procediments que preveuen els apartats 2 i 3 d'aquest article és de dos mesos des de la data en què la sol·licitud hagi tingut entrada en el registre de l'òrgan competent per resoldre. El còmput del termini s'ha de suspendre quan es requereixi a l'interessat que completi la documentació presentada, pel temps que hi hagi entre la notificació del requeriment i la presentació de la documentació requerida.

Transcorregut el termini a què es refereix el paràgraf anterior sense que l'interessat hagi rebut cap notificació administrativa sobre la seva sol·licitud, s'ha d'entendre atorgat el reconeixement previ.

5. L'òrgan que, segons el que estableixen els apartats anteriors, sigui competent per al reconeixement del benefici fiscal pot requerir al consorci o òrgan administratiu corresponent, o al sol·licitant, que aporti la documentació a què es refereix l'apartat 1 de l'article 10 d'aquest Reglament, amb la finalitat de comprovar la concurrència dels requisits exigits per a l'aplicació del benefici fiscal el reconeixement del qual se sol·licita.»

Tres. Amb efectes per als períodes impositius que s'hagin iniciat a partir de l'1 de gener de 2007, es modifica l'article 10, que queda redactat de la manera següent:

«Article 10. *Certificacions del consorci o de l'òrgan administratiu corresponent.*

1. Per obtenir les certificacions a què es refereix aquest capítol, els interessats han de presentar una sol·licitud davant el consorci o l'òrgan administratiu corresponent, a la qual han d'adjuntar la documentació relativa a les característiques i finalitat de la despesa realitzada o de l'activitat que es projecta, així com el pressupost, forma i terminis per dur-la a terme.

El termini per presentar les sol·licituds d'expedició de certificacions acaba 15 dies després de la finalització de l'esdeveniment respectiu.

2. El consorci o l'òrgan administratiu corresponent ha d'emetre, si és procedent, les certificacions sol·licitades segons el que estableix l'apartat anterior, en les quals ha de fer constar, almenys, el següent:

- a) Nom i cognoms, o denominació social, i número d'identificació fiscal del sol·licitant.
- b) Domicili fiscal.
- c) Descripció de l'activitat o despesa, i import total d'aquesta.
- d) Confirmació que l'activitat s'emmarca o la despesa s'ha realitzat en compliment dels plans i programes d'activitats del consorci o de l'òrgan administratiu corresponent per a la celebració de l'esdeveniment respectiu.
- e) En el cas de despeses de propaganda i publicitat, qualificació d'essencial o no del contingut del suport als efectes del càlcul de la base de deducció.
- f) Menció del precepte legal en què s'estableixen els incentius fiscals per a les despeses o activitats a què es refereix la certificació.

3. El termini màxim en què s'han de notificar les certificacions a què es refereix aquest article és de dos mesos des de la data en què la corresponent sol·licitud hagi tingut entrada en el registre de l'òrgan competent per resoldre.

Si en aquest termini no s'ha rebut cap requeriment o notificació administrativa sobre la sol·licitud, s'ha d'entendre complert el requisit a què es refereix aquest article, i l'interessat pot sol·licitar a l'Administració tributària el reconeixement del benefici fiscal, segons el que disposa l'article anterior, aportant una còpia segellada de la sol·licitud.»

Disposició final tercera. *Modificació del Reglament de l'impost sobre la renda de les persones físiques, aprovat pel Reial decret 439/2007, de 30 de març.*

S'introdueixen les modificacions següents en el Reglament de l'impost sobre la renda de les persones físiques, aprovat pel Reial decret 439/2007, de 30 de març:

U. Amb efectes des de l'1 de gener de 2008, es modifica l'apartat 3 de la lletra A de l'article 9, que queda redactat de la manera següent:

«3. Assignacions per a despeses de manutenció i estada. S'exceptuen de gravamen les quantitats destinades per l'empresa a compensar les despeses normals de manutenció i estada en restaurants, hotels i altres establiments d'hostaleria, meritades per despeses en un municipi diferent del lloc de treball habitual del perceptor i del que constitueixi la seva residència.

Excepte en els casos que preveu la lletra b) següent, si es tracta de desplaçament i permanència per un període continuat superior a nou mesos, no s'exceptuen de gravamen les assignacions esmentades. A aquests efectes, no es descompta el temps de vacances, malaltia o altres circumstàncies que no impliquin alteració de la destinació.

a) Es consideren com a assignacions per a despeses normals de manutenció i estada en hotels, restaurants i altres establiments d'hostaleria, exclusivament les següents:

1r Quan s'hagi pernoctat en un municipi diferent del lloc de treball habitual i del que constitueixi la residència del perceptor, les següents:

Per despeses d'estada, els imports que es justifiquin. En el cas de conductors de vehicles dedicats al transport de mercaderies per carretera, no necessiten justificació quant a l'import les despeses d'estada que no excedeixin els 15 euros diaris, si es produeixen per desplaçament dins del territori espanyol, o els 25 euros diaris, si corresponen a desplaçaments a territori estranger.

Per despeses de manutenció, 53,34 euros diaris, si corresponen a desplaçament dins del territori espanyol, o 91,35 euros diaris, si corresponen a desplaçaments a territori estranger.

2n Quan no s'hagi pernocat en un municipi diferent del lloc de treball habitual i del que constitueixi la residència del perceptor, les assignacions per a despeses de manutenció que no excedeixin els 26,67 o 48,08 euros diaris, segons es tracti de desplaçament dins del territori espanyol o a l'estranger, respectivament.

En el cas del personal de vol de les companyies aèries, es consideren com a assignacions per a despeses normals de manutenció les quanties que no excedeixin els 36,06 euros diaris, si corresponen a desplaçament dins del territori espanyol, o 66,11 euros diaris si corresponen a desplaçament a territori estranger. Si en un mateix dia es produeixen les dues circumstàncies, la quantia aplicable és la que correspongui segons el nombre més alt de vols realitzats.

Als efectes que s'indiquen als paràgrafs anteriors, el pagador ha d'acreditar el dia i el lloc del desplaçament, així com la raó o motiu.

b) Tenen la consideració de dieta exceptuada de gravamen les quantitats següents:

1r L'excés que percebin els funcionaris públics espanyols amb destinació a l'estranger sobre les retribucions totals que obtindrien en el supòsit que estiguessin destinats a Espanya, com a conseqüència de l'aplicació dels mòduls i de la percepció de les indemnitzacions que preveuen els articles 4, 5 i 6 del Reial decret 6/1995, de 13 de gener, pel qual es regula el règim de retribucions dels funcionaris destinats a l'estranger, i calculant l'excés en la forma que preveu el mateix Reial decret, i la indemnització prevista a l'article 25.1 i 2 del Reial decret 462/2002, de 24 de maig, sobre indemnitzacions per raó del servei.

2n L'excés que percebi el personal al servei de l'Administració de l'Estat amb destinació a l'estranger sobre les retribucions totals que obtindria per sous, triennis, complements o incentius, en el supòsit que estigués destinat a Espanya. A aquests efectes, l'òrgan competent en matèria retributiva ha d'acordar les equiparacions retributives que puguin correspondre a aquest personal si estigués destinat a Espanya.

3r L'excés percebut pels funcionaris i el personal al servei d'altres administracions públiques, en la mesura que tinguin la mateixa finalitat que els que estableixen els articles 4, 5 i 6 del Reial decret 6/1995, de 13 de gener, pel qual es regula el règim de retribucions dels funcionaris destinats a l'estranger, o no excedeixi les equiparacions retributives, respectivament.

4t L'excés que percebin els empleats d'empreses, amb destinació a l'estranger, sobre les retribucions totals que obtindrien per sous, jornals, antiguitat, pagues extraordinàries, fins i tot la de beneficis, ajuda familiar o qualsevol altre concepte, per raó de càrrec, ocupació, categoria o professió en el supòsit que estiguessin destinats a Espanya.

El que preveu aquesta lletra és incompatible amb l'exempció que preveu l'article 6 d'aquest Reglament.»

Dos. Amb efectes des de l'1 de gener de 2008, s'afegeix una nova disposició addicional setena, amb el contingut següent:

«Disposició addicional setena. *Rendiments del capital mobiliari que s'ha d'integrar en la renda de l'estalvi.*

Exclusivament als efectes del que estableix l'article 46 de la Llei 35/2006, de 28 de novembre, de l'impost sobre la renda de les persones físiques i de modificació parcial de les lleis dels impostos sobre societats, sobre la renda de no residents i sobre el patrimoni, s'entén que no procedeixen d'entitats vinculades amb el contribuïent els rendiments del capital mobiliari que preveu l'article 25.2 de la Llei 35/2006 satisfets per les entitats previstes a l'article 1.2 del Reial decret legislatiu 1298/1986, de 28 de juny, sobre adaptació del dret vigent en matèria d'entitats de crèdit al de les Comunitats Europees, quan no difereixin dels que hagin estat oferts

a altres col·lectius de característiques similars a les de les persones que es consideren vinculades a l'entitat pagadora.»

Disposició final quarta. *Acceptació de garanties diferents de l'aval o certificat d'assegurança de caució.*

S'habilita el ministre d'Economia i Hisenda per establir les condicions i els requisits per a l'acceptació d'altres garanties diferents de l'aval o certificat d'assegurança de caució en els ajornaments o fraccionaments del pagament de deutes tributaris. En particular, el ministre d'Economia i Hisenda pot establir la quantia màxima per la qual es pot acceptar com a garantia d'ajornament o fraccionament del pagament de deutes tributaris la fiança personal i solidària que preveu l'article 82.1 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària.

Mentre el ministre d'Economia i Hisenda no estableixi la quantia màxima per la qual es pot acceptar com a garantia d'un ajornament o fraccionament del pagament de deutes tributaris la fiança personal i solidària, quan escaigui exigir garantia, es pot acceptar la dita garantia per al pagament de deutes tributaris per un import igual o inferior a 3.000 euros. A l'efecte de determinar aquesta quantia, s'han d'acumular en el moment de la sol·licitud tant els deutes a què es refereix la mateixa sol·licitud com qualsevol altre del mateix deutor per als quals s'hagi sol·licitat i no resolt l'ajornament o fraccionament, així com l'import dels venciments pendents d'ingrés dels deutes ajornats o fraccionats, llevat que estiguin degudament garantits.

Disposició final cinquena. *Entrada en vigor.*

El present Reial decret entra en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Madrid, 3 de novembre de 2008.

JUAN CARLOS R.

La vicepresidenta primera del Govern
i ministra de la Presidència,
MARÍA TERESA FERNÁNDEZ DE LA VEGA SANZ